Юда

1 Юда, слуга Ісуса Христа, брат же Яковів, -
покликаним, од Бога Отця оеьвяченним, а Ісусом
Христом охороненим: 2 милость вам і впокій і любов
нехай умножить ся. 3 Любі, стараючись з усією
пильностю писати вам про спільне спасенне, вважав я
за конечне написати вам, вговорюючи, щоб боролись
за віру, сьвятим раз передану. 4 Повлазили бо
деякі люде, давно призначені на сей суд, безбожні,
що благодать Бога нашого обертають на розпусту, і
самого Владики Бога і Господа нашого Ісуса Христа
одрікають ся. 5 Приганути ж хочу вам, котрі загально
се знаєте, що Господь, хоч спас нарід із землі
Єгипецької, то опісля погубив тих, що не вірували.
6 І ангелів, що не схоронили свого начальства,
оставивших свої оселї, про суд великого дня вічнїми
оковами під темрявою схоронив. 7 Як Содома і
Гоморра, і городи кругом них, що, подібно їм, жили в
перелюбі і ходили в слїд за иншим тїлом, принявши
кару вічнього огня, виставлені яко приклад; 8 так і сї
сновиди опоганюють тіло, начальством же гордують,
а на власть хулять. 9 Михаіл же Архангел, коли,
змагаючись з дияволом, говорив про Мойсейове
тіло, не поважив ся піднести проти нього суду
докоряючого, а сказав: Нехай Господь загрозить тобі:
10 Сї ж, чого не розуміють, хулять; що ж по природі, як
безсловесні зьвірі, розуміють, у сьому поганять себе.
11 Горе їм, бо пійшли вони дорогою Каіна, попались
в обману нагороди Валаама, і погибли в бунті як
Корей. 12 Се погань (на вечерях) милостині вашої,
що живлять ся з вами без страху, і пасуть ся; хмари

безводні, од вітрів ношені; дерева осїнні, безовочні,
двичі умерші, викорінені; 13 люті Филї морські, що
пінять ся своїм соромом, блукаючі звізди, котрим
чорна темрява на віки хоронить ся. 14 Пророкував же
про сих і семий від Адама, Енох, глаголючи: “Ось,
ійде Господь із тисячами сьвятих своїх, 15 зробити
суд над усіма, і докорити між ними усіх безбожних,
за всї діла безбожностї їх, що безбожно накоїли, і за
всї жорстокості, що говорили проти Нього грішники
безбожні.” 16 Се миркачі, докорителї, що ходять по
хотїнню своєму; і уста їх говорять гордо, і поважають
лиця задля користи. 17 Ви ж, любі, згадуйте слова,
проречені від апостолів Господа нашого Ісуса Христа;
18 бо вони казали вам, що останнього часу будуть
ругателї, що ходять по хотїнню свого безбожя. 19 Се
ті, що відлучають ся (від єдности віри,) тілесні, що не
мають Духа. 20 Ви ж, любі, найсьвятїшою вашою вірою
будуйте ся, і в Духові сьвятому молїть ся, 21 і себе в
любові Божій хороніть, дожидаючи милости Господа
нашого Ісуса Христа до життя вічнього. 22 Також
инших милуйте, розсуджуючи; 23 инших же страхом
спасайте, вихоплюючи з огня, ненавидячи ще й
одежу, од тїла опоганену. 24 Тому ж, що може вас
оберегати без спотикання, і поставити перед славою
своєю непорочних в радості, 25 єдиному премудрому
Богу, Спасителю нашому, слава і величчє, держава і
власть, тепер і по всї віки. Амінь.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P. Kulish in 1871

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 22 Nov 2019
1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358